

[Glistrup]

været givet inden for de sidste 5 år, og hvor 1. marts 1989 i hvert fald var så rygdækket og mur- og nagelfast, som det kunne være. Men det papir på 32 sider, vi fik fra ministeren et kvarter før behandlingen her i dag i salen, går ud på, at han har fundet et nyt grundlag for at fortsætte den taktik, der har været ført disse 5 år, og man har puttet det med reklamer ind i et enormt stort forslag, der behandler alt muligt andet om TV 2. Derfor kan man være nogenlunde sikker på, at den konservative ordfører i hvert fald ikke var overrealistisk, når hun sagde, at det nok ikke kan nås før om nogle måneder. Så kommer sommerferien, og så kan man få reklamerne til den tid, og så kan man i hvert tilfælde få det løfte fra ministeren, hvis man absolut skal afvente dette forslag, der kom her efter klokken 12, at de, der sender reklame fra 1. marts, som de har forpligtet sig til over for deres medkontraahenter og bank osv., ikke straks bliver forfulgt. Og for det andet et løfte om, at TV 2-delen ikke skal forsinke, at reklamedelen kan vedtages med formel ikrafttræden den 1. april 1989. De to ting kunne ministeren have gjort.

Men ministeren fører bare forhalingstaktik stadig væk. Det er bestemt ikke godt for den danske retsbevidsthed, det, vi har oplevet fra ministerens side i dag.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Jeg skal bare til hr. Glistrup sige, at straffeloven sorterer ikke under kommunikationsministeren, men det er i hvert tilfælde ikke nogen nyhed, at regeringen og regeringspartierne har ønsket at sammenkæde spørgsmålet om reklamer i lokal-tv med en vurdering af reklameforløbet i TV 2.

Når jeg reagerede før på hr. Behnkes bemærkning, var det på grund af udtrykket, at jeg havde omdelt et notat. Spørgsmålet om lovforslaget har fru Marianne Jelved besvaret udmærket. Der skulle have været et brev med til hr. Behnke, hvor der stod, at regeringen i dag har godkendt vedlagte udkast, men det brev er måske faldet bort, så jeg giver oplysningen her. Sådan forholder det sig.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når ministeren siger, at det ikke skulle være nogen nyhed, at det her er kørt ind i et sammen-

surium med forskellige kontroversielle TV 2-bestemmelser, er det da sikkert rigtigt – man må da tro på ministeren – men det var vel at mærke knyttet til, at forslaget var kommet i oktober måned 1988, så man kunne nå at udrede det.

Når nu tingene udviklede sig sådan, at det blev her i allersidste øjeblik – og ministeren bekræftede jo, at det antagelig bliver næstsidste mødedag inden 1. marts 1989, at fremsættelsen sker, og det vil altså sige, at første behandling først kommer et godt stykke efter 1. marts – så kunne man da i hvert tilfælde have givet løftet, når ministeren selv efter ministerskiftet har lovet, at det ville komme i god tid før 1. marts 1989. Når ministeren har givet det løfte til offentligheden, så ved man, der bliver disponeret efter det, og så kan ministeren nok så mange gange sige, at det ikke sorterer under Kommunikationsministeriet, hvordan man straffer mennesker i dette land. Men jeg går ud fra, at man har et vist samarbejde inden for regeringen, så man kan tale med justitsministeren og afgive en regeringserklæring om, at man ikke vil straffe de mennesker, der med rygdækning i det, som den daværende kommunikationsminister, hr. H. P. Clausen, lovede skriftligt til danske lokalstationer, nemlig at de kunne sende reklame senest fra 1. marts 1989 – at det i hvert tilfælde er noget, som hr. justitsminister H. P. Clausen ikke vil foranledige strafforfulgt.

Så meget kunne man love, og også at TV 2-delen ikke skal forsinke tingene, sådan at alt i hvert tilfælde er i Lovtidende inden 1. april 1989. Men det har man ikke villet fra regeringens side. Man er stadig på herrens mark hos disse TV-Svendborg, TV-Ålborg og TV-Næstved, og hvad der nu ellers er tale om, og det er synd og skam over for gode, danske, idealistiske virksomheder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.